

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 6 iulie 2022
(OR. en)

9867/22

Dosar interinstituțional:
2022/0179 (NLE)

ECOFIN 574
UEM 168

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: DECIZIE A CONSILIULUI privind adoptarea de către Croația a monedei
euro la 1 ianuarie 2023

DECIZIA (UE) 2022/... A CONSILIULUI

din ...

privind adoptarea de către Croația a monedei euro la 1 ianuarie 2023

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 140 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere raportul Comisiei Europene¹,

având în vedere raportul Băncii Centrale Europene²,

având în vedere avizul Parlamentului European³,

având în vedere dezbaterile Consiliului European,

având în vedere recomandarea membrilor Consiliului care reprezintă statele membre a căror monedă este euro⁴⁺,

¹ Raportul din 1 iunie 2022 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

² Raportul din 1 iunie 2022 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

³ Avizul din ... (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁴ JO L

⁺ JO: a se introduce referința JO a Recomandării conținute în documentul ST 10054/22 în nota de subsol.

întrucât:

- (1) A treia etapă a Uniunii economice și monetare (UEM) a început la 1 ianuarie 1999. Consiliul, reunit la Bruxelles la 3 mai 1998, la nivel de șefi de stat sau de guvern, a decis că Belgia, Germania, Spania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Austria, Portugalia și Finlanda îndeplineau condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 1999¹.

¹ Decizia 98/317/CE a Consiliului din 3 mai 1998 în conformitate cu articolul 109j alineatul (4) din tratat (JO L 139, 11.5.1998, p. 30).

- (2) Prin Decizia 2000/427/CE¹, Consiliul a decis că Grecia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 2001. Prin Decizia 2006/495/CE², Consiliul a decis că Slovenia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 2007. Prin Deciziile 2007/503/CE³ și 2007/504/CE⁴, Consiliul a decis că Cipru și Malta îndeplineau condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro la 1 ianuarie 2008. Prin Decizia 2008/608/CE⁵, Consiliul a decis că Slovacia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro. Prin Decizia 2010/416/UE⁶, Consiliul a decis că Estonia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro. Prin Decizia 2013/387/UE⁷, Consiliul a decis că Letonia îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro. Prin Decizia 2014/509/UE⁸, Consiliul a decis că Lituania îndeplinea condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro.

¹ Decizia 2000/427/CE a Consiliului din 19 iunie 2000 în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) din tratat, privind adoptarea de către Grecia a monedei unice la 1 ianuarie 2001 (JO L 167, 7.7.2000, p. 19).

² Decizia 2006/495/CE a Consiliului din 11 iulie 2006 în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) din tratat, privind adoptarea de către Slovenia a monedei unice la 1 ianuarie 2007 (JO L 195, 15.7.2006, p. 25).

³ Decizia 2007/503/CE a Consiliului din 10 iulie 2007 privind adoptarea de către Cipru a monedei unice la 1 ianuarie 2008, în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) din tratat (JO L 186, 18.7.2007, p. 29).

⁴ Decizia 2007/504/CE a Consiliului din 10 iulie 2007 privind adoptarea de către Malta a monedei unice la 1 ianuarie 2008 în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) din tratat (JO L 186, 18.7.2007, p. 32).

⁵ Decizia 2008/608/CE a Consiliului din 8 iulie 2008 în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) din tratat, privind adoptarea de către Slovacia a monedei unice la 1 ianuarie 2009 (JO L 195, 24.7.2008, p. 24).

⁶ Decizia 2010/416/UE a Consiliului din 13 iulie 2010 în temeiul articolului 140 alineatul (2) din tratat privind adoptarea de către Estonia a monedei euro la 1 ianuarie 2011 (JO L 196, 28.7.2010, p. 24).

⁷ Decizia 2013/387/UE a Consiliului din 9 iulie 2013 privind adoptarea de către Letonia a monedei euro la 1 ianuarie 2014 (JO L 195, 18.7.2013, p. 24).

⁸ Decizia 2014/509/UE a Consiliului din 23 iulie 2014 privind adoptarea de către Lituania a monedei euro la 1 ianuarie 2015 (JO L 228, 31.7.2014, p. 29).

- (3) În conformitate cu punctul 1 din Protocolul nr. 16 privind anumite dispoziții cu privire la Danemarca anexat la Tratatul de instituire a Comunității Europene și cu decizia luată de șefii de stat sau de guvern reuniți la Edinburgh în decembrie 1992, Danemarca a notificat Consiliului că nu va participa la a treia etapă a UEM. Danemarca nu a solicitat inițierea procedurii menționate la articolul 140 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (4) În temeiul Deciziei 98/317/CE, Suedia este un stat membru care face obiectul unei derogări în sensul articolului 139 alineatul (1) din TFUE. În conformitate cu articolul 4 din Actul de aderare din 2003¹, Republica Cehă, Ungaria și Polonia sunt state membre care fac fiecare obiectul unei derogări în sensul articolului 139 alineatul (1) din TFUE. În conformitate cu articolul 5 din Actul de aderare din 2005², Bulgaria și România sunt state membre care fac fiecare obiectul unei derogări în sensul articolului 139 alineatul (1) din TFUE. În conformitate cu articolul 5 din Actul de aderare din 2012³, Croația este un stat membru care face obiectul unei derogări în sensul articolului 139 alineatul (1) din TFUE.

¹ JO L 236, 23.9.2003, p. 33.

² JO L 157, 21.6.2005, p. 203.

³ JO L 112, 24.4.2012, p. 21.

- (5) Banca Centrală Europeană (BCE) a fost înființată la 1 iulie 1998. Sistemul monetar european a fost înlocuit cu un mecanism al cursului de schimb, a cărui instituire a fost convenită prin Rezoluția Consiliului European privind înființarea unui mecanism al cursului de schimb în a treia etapă a uniunii economice și monetare, din 16 iunie 1997¹. Procedurile aferente mecanismului cursului de schimb din a treia etapă a uniunii economice și monetare (ERM II) au fost stabilite prin Acordul din 16 martie 2006 dintre Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre din afara zonei euro de stabilire a procedurilor de funcționare ale mecanismului cursului de schimb în etapa a treia a Uniunii economice și monetare².
- (6) Articolul 140 alineatul (2) din TFUE stabilește procedurile de abrogare a derogărilor de care beneficiază statele membre în cauză. Cel puțin o dată la fiecare doi ani sau la cererea unui stat membru care face obiectul unei derogări, Comisia și BCE trebuie să prezinte un raport Consiliului, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 140 alineatul (1) din TFUE.

¹ JO C 236, 2.8.1997, p. 5.

² JO C 73, 25.3.2006, p. 21.

- (7) Legislația națională a statelor membre, inclusiv statutele băncilor centrale naționale, trebuie să fie adaptate în mod corespunzător pentru a asigura compatibilitatea cu articolele 130 și 131 din TFUE și cu Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare „Statutul SEBC și al BCE”). Rapoartele Comisiei și ale BCE prezintă o evaluare detaliată a compatibilității legislației din Croația cu articolele 130 și 131 din tratat și cu Statutul SEBC și al BCE.

(8) În conformitate cu articolul 1 din Protocolul nr. 13 privind criteriile de convergență anexat la TFUE, criteriul de stabilitate a prețurilor menționat la articolul 140 alineatul (1) prima liniuță din TFUE înseamnă că un stat membru dispune de o stabilitate a prețurilor sustenabilă și de o rată medie a inflației, măsurată în cursul unei perioade de un an înainte de examinare, care nu depășește cu mai mult de 1,5 puncte procentuale rata inflației a cel mult trei state membre cu cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor. Pentru a evalua stabilitatea prețurilor, inflația se măsoară prin indici armonizați ai prețurilor de consum (IAPC), definiți în Regulamentul (UE) 2016/792 al Parlamentului European și al Consiliului¹. Pentru a evalua criteriul de stabilitate a prețurilor, inflația dintr-un stat membru se măsoară prin intermediul variației procentuale a mediei aritmetice a 12 indici lunari în raport cu media aritmetică a 12 indici lunari înregistrați în perioada precedentă. În rapoartele Comisiei și ale BCE s-a folosit ca valoare de referință media aritmetică simplă a ratelor inflației înregistrate în cele trei state membre cu cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor, plus 1,5 puncte procentuale. În perioada de un an care s-a încheiat în aprilie 2022, valoarea de referință a inflației a fost calculată ca reprezentând 4,9 %, Franța, Finlanda și Grecia fiind cele trei state membre cu cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor, cu rate ale inflației de 3,2 %, 3,3 % și, respectiv, 3,6 %. Este justificată excluderea dintre țările cu cele mai bune rezultate a țărilor ale căror rate ale inflației nu ar putea fi considerate o referință valabilă pentru alte state membre. Astfel de excepții au fost identificate în trecut în 2004, 2010, 2013, 2014 și 2016. În prezent, este justificat să se excludă Malta și Portugalia dintre statele cu cele mai bune rezultate – în aprilie 2022, rata medie a inflației la 12 luni în Malta și în Portugalia a fost de 2,1 % și, respectiv, 2,6 %, iar cea a zonei euro de 4,4 %. Pentru calcularea valorii de referință, Malta și Portugalia sunt înlocuite cu Finlanda și Grecia, statele membre cu ratele medii ale inflației imediat următoare.

¹ Regulamentul (UE) 2016/792 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind indicii armonizați ai prețurilor de consum și indicele prețului locuințelor, și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2494/95 al Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 11).

- (9) În conformitate cu articolul 2 din Protocolul nr. 13, criteriul situației finanțelor publice menționat la articolul 140 alineatul (1) a doua liniuță din TFUE necesită ca, la momentul examinării, statul membru în cauză să nu facă obiectul unei decizii a Consiliului în temeiul articolului 126 alineatul (6) din TFUE privind existența unui deficit excesiv.
- (10) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 13, criteriul de participare la mecanismul cursului de schimb al Sistemului monetar european menționat la articolul 140 alineatul (1) a treia liniuță din TFUE necesită ca un stat membru să fi respectat marjele normale de fluctuație prevăzute pentru mecanismul cursului de schimb (ERM) al Sistemului monetar european fără să cunoască tensiuni grave, cel puțin pe parcursul ultimilor doi ani dinaintea examinării. În special, statul membru nu a depreciat, din proprie inițiativă, cursul central bilateral al propriei monede în raport cu euro în decursul aceleiași perioade. De la 1 ianuarie 1999, ERM II asigură cadrul de evaluare a îndeplinirii criteriului cursului de schimb. În evaluarea îndeplinirii acestui criteriu, inclusă în rapoartele lor, Comisia și BCE au examinat perioada de doi ani care s-a încheiat la 18 mai 2022.

- (11) În conformitate cu articolul 4 din Protocolul nr. 13, criteriul de convergență a ratelor dobânzilor menționat la articolul 140 alineatul (1) a patra liniuță din TFUE înseamnă că, în cursul unei perioade de un an înaintea examinării, un stat membru a avut o rată a dobânzii nominală medie pe termen lung care nu a depășit-o cu mai mult de două puncte procentuale pe cea a cel mult trei state membre care au înregistrat cele mai bune rezultate în domeniul stabilității prețurilor. Criteriul utilizat pentru a evalua convergența ratelor dobânzilor a fost reprezentat de ratele dobânzilor comparabile pentru obligațiunile de stat de referință pe 10 ani. Pentru a evalua îndeplinirea criteriului privind rata dobânzii, în rapoartele Comisiei și ale BCE a fost considerată ca valoare de referință valoarea calculată ca medie aritmetică simplă a ratelor dobânzii nominale pe termen lung înregistrate în trei state membre care au cele mai bune rezultate în materie de stabilitate a prețurilor, plus două puncte procentuale. Valoarea de referință se bazează pe ratele dobânzilor pe termen lung din Franța (0,3 %), Finlanda (0,2 %) și Grecia (1,4 %) și, în perioada de un an care s-a încheiat în aprilie 2022, a fost de 2,6 %.
- (12) În conformitate cu articolul 5 din Protocolul nr. 13, datele utilizate în evaluarea îndeplinirii criteriilor de convergență au fost furnizate de Comisie. Datele bugetare au fost comunicate de Comisie pe baza raportărilor făcute de statele membre până la 1 aprilie 2022, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 479/2009 al Consiliului¹.

¹ Regulamentul (CE) nr. 479/2009 al Consiliului din 25 mai 2009 privind aplicarea Protocolului privind procedura aplicabilă deficitelor excesive anexat la Tratatul de instituire a Comunității Europene (JO L 145, 10.6.2009, p. 1).

- (13) Pe baza rapoartelor prezentate de Comisie și de BCE cu privire la progresele înregistrate de Croația în îndeplinirea obligațiilor sale privind realizarea Uniunii economice și monetare, Comisia a ajuns la concluzia că legislația internă a Croației, inclusiv statutul băncii centrale naționale, este compatibilă cu articolele 130 și 131 din tratat și cu Statutul SEBC și al BCE.
- (14) Pe baza rapoartelor prezentate de Comisie și de BCE cu privire la progresele înregistrate de Croația în îndeplinirea obligațiilor sale privind realizarea Uniunii economice și monetare, Comisia a ajuns la concluzia că, în ceea ce privește îndeplinirea de către Croația a criteriilor de convergență menționate la cele patru liniuțe de la articolul 140 alineatul (1) din TFUE: rata medie a inflației din Croația în anul care s-a încheiat în aprilie 2022 a fost de 4,7 %, valoare mai mică decât valoarea de referință, și care probabil va rămâne sub valoarea de referință în lunile următoare; Croația nu face obiectul unei decizii a Consiliului privind existența unui deficit excesiv; Croația participă la ERM II din 10 iulie 2020 și, pe parcursul celor doi ani care au precedat evaluarea, cursul de schimb al kuna (HRK) nu a fost supus unor tensiuni grave, iar Croația nu a devalorizat cursul central bilateral al HRK în raport cu euro din proprie inițiativă; și în anul care s-a încheiat în aprilie 2022, rata dobânzii pe termen lung din Croația a fost, în medie, de 0,8 %, valoare mult mai mică decât valoarea de referință.

- (15) Având în vedere evaluarea privind compatibilitatea legislației și îndeplinirea criteriilor de convergență, precum și alți factori, Croația îndeplinește condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Croația îndeplinește condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro. Derogarea menționată la articolul 5 din Actul de aderare din 2012 se abrogă de la 1 ianuarie 2023.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la ...,

Pentru Consiliu

Președintele
